

gen Værdiangivelse, hvilket ogsaa for Pengebrevs Vedkommende vilde være i god Overensstemmelse med Postvæsenets Generet, der blandt Andet omfatter Penge, som sendes i lukket Konvolut eller lignende Omslag, idet Penge, som sendes uden Angivelse, vel kunne siges at blive befordrede udenfor Posten. Et saadant Forbud vilde dog være meget vanskeligt at overholde, og vilde ialtfald nødvendiggjøre en særlig Straffebestemmelse for Overtrædelsen, og da det ikke findes i andre Landes Postlovgivninger, ligesom ogsaa en forfjellig Regel maatte gjøres gjældende for indenlandske og udenlandske Værdiforsendelser, vil det neppe være rigtigt i den omhandlede Henseende at vende tilbage til det tidligere Gjældende. Man har derfor troet at burde foretrække at gaa den ovenfor antydede Vej, forat Postbestyrelsen kan sættes istand til at imødegaa den omtalte Konkurrence ved at kunne forandre Taxten efter Omstændighederne. Med Hensyn til det foreslaaede Maximum af 5 Dre for hver 200 Kr. bemærkes, at dette saavidt vides er den Præmie, som tages af private Forsikrere for Penges Forsendelse, medens Præmierne for Postforsendelser med Pengeeffekter og Kupons ere betydeligt lavere.

Betaling for Eftertælling er foreslaaet noget forandret, og i Overensstemmelse med hvad der indeholdes i det Rigsdagen forelagte Udkast til en Rønningsslov for Postvæsenet er det bestemt, at dette Gebyr, som iøvrigt ikke har nogen finansiel Betydning, tilfalder Posthusene.

Den gjældende Taxt for Pakkeforsendelser er ansat noget for lavt for større Pakkers Vedkommende, idet Taxten kun stiger med 4 Dre pr. Pd., hvilket har havt til Følge, at der tilføres Postvæsenet ikke faa Pakker, som egne sig mere til Forsendelse som Fragtgods end som Postgods. Der er derfor Anledning til at forhøje denne Porto noget, og det foreslaas i saa Henseende at ansætte den til 5 Dre pr. Pd., medens samtidig Grundtaxten 12 Dre forhøies til 15 Dre, hvorhos der tillige foreslaas en Forhøielse af Taxten for saadanne Forsendelser, hvis Befordring sammen med andre Postpakker er forbunden med særlig Vanskelighed og Risiko paa Grund af deres uhandelige Form, store Omfang og Skrøbelighed, og som derfor i særlig Grad bidrager til at forøge Transportudgifterne, idet det formentlig, naar man ikke ganske vil udelukke sllige Forsendelser fra Befordring med Posten, maa anses for billigt, at der for dem betales en Tillægstaxt. En lignende Taxthøielse er alt gjældende for Pakkeforsendelser til og fra det sydlige Udland. Til denne Art Forsendelser henhører væsentlig Møbler, Kurve med Planter, tomme Cigarkasser i store Bundter, Samling af Hatakker i Træstativer og nogle flere. Med Hensyn til de mindre Pakker er der dog ikke af Hensyn til den med

Befordringen forbundne Vanskelighed nogen Nødvendighed for at lade Taxten stige fra Bund til Bund, og da den foreslaaede Taxts Anvendelse paa mindre vægtige Pakker, vilde fordrybe Portoen for dem temmelig meget, er det ansat for rigtigst for deres Vedkommende at indføre en mere ensartet Taxt for Pakker paa 10 Pd. og derunder. Der vil herved blive gjort et Skridt videre i den Retning af Ensartethed og Simpleshed i Pakketaxten, som laa til Grund for Bestemmelserne om Pakkeposterne i Loven af 7de Januar 1871, ved hvilke der blev set bort fra den tidligere gjældende Portoansættelse efter den Afstand, i hvilken Pakkerne bleve befordrede. At fastsætte den samme Porto for alle Pakker indtil en Vægt af 10 Pd., lader sig dog vanskeligt gjøre uden at Portoen, naar den skal sættes til et nogenlunde passende Beløb for de større Pakker vilde blive for høi for de mindre. Det foreslaas derfor, at der bestemmes to Portofatter for Pakker indtil 10 Pd.s Vægt, nemlig 20 og 40 Dre, efterom Pakken veier indtil 5 Pd. inklus. eller over 5 Pd. Pakketaxten vil derved tillige komme i Overensstemmelse med, hvad der nu gælder for Pakkeforsendelser til det sydlige Udland, hvor der ligeledes er vedtaget en ensartet Porto for mindre Pakker.

Det har hidtil været overladt Affenderne af en Pakke at indrette det Adressebrev, som skal ledsage den, saaledes som han selv vilde, kun at Adressebrevet ikke veiede over 3 Rint. Det maa imidlertid anses for i høi Grad ønskeligt, særlig af Hensyn til Forsendelsernes voksende Mængde, at der indføres en bestemt ensartet Form for disse Fragtbreve, da det væsentlig bidrager til at gjøre Expeditionen af disse Forsendelser lettere og sikrere, naar de forskjellige Angivelser, som skulle findes paa Adressebrevet altid kunne findes paa et bestemt Sted og i en bestemt Form. Denne Fordring stilles ogsaa ved Forsendelser med Jernbaner og Dampskibe, ligesom samme Regel gælder i flere fremmede Landes Postvæsen og nu ifølge Pariseroverenskomsten af 3die Novbr. 1880 ligeledes er gjort gjældende i den internationale Postforbindelse. Der er derfor her optaget en Bestemmelse om, at der til Adressebreve kun maa benyttes de af Postvæsenet udfærdigede Blanketter, som skulle kunne kjøbes for 1 Dre pr. Stk., og som det er paatænkt at indrette som et Brevomslag, for ikke at berøve Affenderen den ham ved de gjældende Bestemmelser aabnede Udgang til at benytte et almindeligt Brev som Adressebrev.

Den gjældende Taxt for Postanvisninger maa anses for særdeles lav, navnlig den mindste Porto af 8 Dre, naar henses til, at Affenderen uden at han behøver at sende noget Brev til Adressaten, kan faa Beløbet udbetalt til denne og til den Anvendelse af Tid og det Ansvar altfaa de Udgifter, som ere forbundne med denne